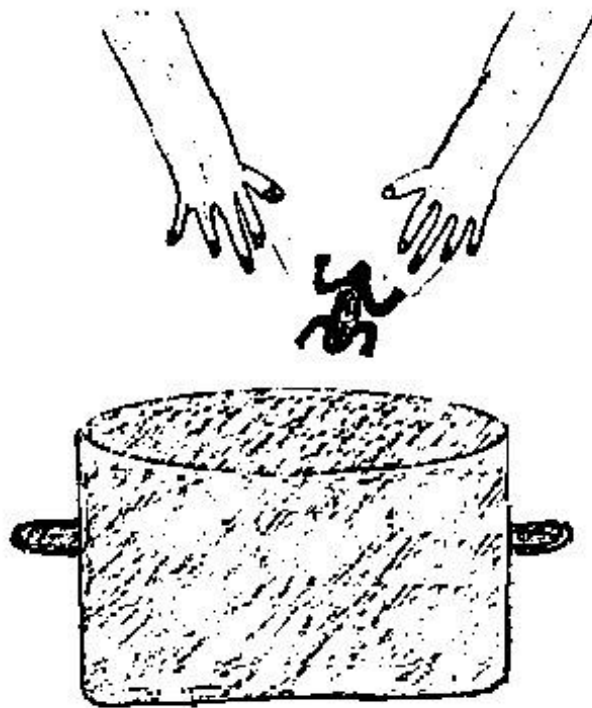

Een kikker in de soep

Makoenders/Wouter van Schie
© 2004-2010

(Musical duurt met negen liedjes ca. 70 min.)

Rollen: jongen/meisje (*met wat eigenaardigheden*)

Carlo, hoofdkok (jongen) - *met dikke buik*

Antonio, Bernardo, Casio, Dario, Enrico en Flavio, zes hulpkoks (jongens)

Leonardo, kunstenaar/uitvinder (jongen)

Watto, kunstenaar/uitvinder (jongen) - *gebruikt zeer veel het woordje 'wat'*

Columbus, zeekapitein (jongen)

Roberto en Marco, helpers van Columbus (jongens)

Fina en Erna, wassters (meisjes)

Rosa en Gera, koperpoetssters (meisjes)

Lara en Mara, dieven, tweeling (meisjes) - *zelfde kleding, ze spreken op dezelfde manier, allebei gladjes*

Masha en Claudia, hofhulpen (meisjes) - *dommig*

Valia, hertogin (meisje) - *oud, met gebroken oudvrouwenstem, dovig, haalt dingen door elkaar*

Mirella, Arina en Bernadette, kleindochters van de hertogin (meisjes)

Gosta, geest (meisje)

(voor 12 jongens en 13 meisjes)

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail: makoenders@kpnmail.nl.

Voor meer informatie en contact met Makoenders, zie www.makoenders.nl.

EERSTE BEDRIJF

(Rosa en Gera, en Fina en Erna liggen ieder in een eigen hangmat (of zitten op een luie stoel) in de zon, het is de binnenplaats van het Italiaanse hof van hertogin Valia; aan de muur hangt haar portret (à la Mona Lisa, misschien een fotoprint of goed lijkend schilderij), er staat ook een beeld dat haar zou moeten voorstellen, liefst een met de armen vrijwel geheel eraf, in de Griekse 'stijl'; er staan wat bomen en tenminste drie planten en er staat een houten tuinbank; er is ook een kookvuur; en ergens op een tafeltje of krukje staat een koperen ketel met een poetsdoek erop, er staat ook een wasmand met wasgoed en twee grote emmers water; ergens staat een olielampje en een kaars, maar ze branden niet)

ROSA: ...O, Gera, ik ben zo moe van al dat koperpoetsen... Mmm... ...Lekker weertje, hè?

FINA: ...Nou! *(diepe zucht)* ...En ik ben dat wassen helemaal zat, al die vieze hemden en stinksokken... Bah!

GERA: Ik ben blij dat ik hier in Italië woon en niet op de noord- of zuidpool...

ERNA: ...Nou, zeker!...

GERA: Brrr... Hoewel, als die lieve sinjor Carlo bij me zou zijn...

ERNA: Hmm... ja..., Carlo... Hmm... ...Die kan zó lekker k.....oken...

ROSA: Inderdaad...! Nou... *(zucht)* ...Geef mij de warmte maar...

FINA: ...Tuurlijk, Rosa! Pfff... ....Ik wou dat we de zon konden vastplakken aan de hemel of zo... Hmm... Dan zou het leven nóg mooier zijn, hier in Toscane...

ERNA: Hé! Of een soort... ...zeg maar... 'zonnebank', ...een hele felle lamp die warmte afgeeft, waar je onder kan liggen, zodat je 's winters ook lekker in het licht, in een soort zon, bruin kan worden...

ROSA: ...Zoiets bestaat niet en zal er ook nooit komen...

ERNA: Je weet het niet, ...je weet nooit wat de toekomst allemaal brengt...

Lied 1 Het eeuwige licht

<i>Valia</i>	Ik wou een lamp met schakelaar die altijd brandt en nooit uitgaat
<i>Kleindochter 1</i>	Ik wou een spotje voor het lezen in mijn bed voor 's avonds laat
<i>Kleindochter 2</i>	Ik wou verlichting voor de steden voor de nacht voor elke straat
<i>Kleindochter 3</i>	Ik wou wat lichtjes in mijn kamer voor de sfeer wat heel leuk staat

<i>Valia</i>	Ik zoek het eeuwige licht
<i>Rest</i>	Zij zoekt het eeuwige licht (4x)

<i>Leonardo, Watto</i>	Wij hebben heel goed nagedacht
<i>Valia</i>	Ik had al lang een plan verwacht
<i>Leonardo, Watto</i>	Wij piekerden tot in de nacht
<i>Rest</i>	Maar zij kwamen er niet uit <i>(tegelijk)</i>

<i>Valia</i>	Ik zoek het eeuwige licht
<i>Rest</i>	Zij zoekt het eeuwige licht 4x
<i>Valia</i>	Ik wou een lichtje in het donker, ja, een kaarsje maar geen vuur
<i>Mirella</i>	Ik wou een zaklamp en een fietslicht en een lampje aan de muur
<i>Fina</i>	Ik wou mijn huiswerk doen na 't eten in de winter om acht uur
<i>Rosa</i>	Ik wou een lamp die je kunt kopen in de winkel maar niet duur
<i>Valia</i>	Ik zoek het eeuwige licht
<i>Rest</i>	Zij zoekt het eeuwige licht 4x
<i>Columbus en Roberto</i>	Ook wij hebben niets meegebracht
<i>Alle jongens</i>	Wij hebben 't ook niet in onze macht
<i>Alle meiden</i>	Maar die soep die heeft geheime kracht <i>(tegelijk)</i>
<i>Allen</i>	Er kwam ineens verlichting uit
<i>Valia</i>	Ik heb het eeuwige licht
<i>Rest</i>	Zij heeft het eeuwige licht 4x

ERNA: ...Ach, misschien vraagt hij mij nog wel eens ten huwelijk...

ROSA: Wie...?

ERNA: Carlo!

GERA: Jou? Nou dan toch zeker eerder mij...! *(er ontstaat ruzie, maar die wordt in de kiem gesmoord door de opkomst van Masha en Claudia)*

MASHA: *(met luide stem; Rosa en Gera, en Fina en Erna rollen van de schrik uit hun hangmat, en ze gaan weer aan hun werk, koperpoetsen en kleren wassen)* ...Hallo, luiwammesen! Hebben jullie misschien Leonardo, Columbus en Watto gezien? Die moeten onmiddellijk bij mevrouw Valia komen!

ROSA: O jee... Wat is er dan, Masha...?

FINA: Heeft Leonardo weer een nieuw apparaat om te vliegen gebouwd? Die denkt echt dat hij een vogel kan nadoen... *(loopt armenzwaaiend over het toneel, de anderen gieren het uit van het lachen)*

CLAUDIA: Neenee...

ROSA: Of heeft Watto weer met heet water geknoeid? Die wil heet water laten fluiten...! *(Rosa fluit, Fina, Gera en Erna gieren het uit van het lachen)*

MASHA: Neenee...

FINA: En Columbus dan...?

ROSA: Die... is toch ver weg... op wereldreis...? Op zoek naar Indië...?

CLAUDIA: Jaja, je weet maar nooit waar die uithangt, hij kan overal zijn, misschien zelfs is hij al weer terug... Luister... Het zit zo... Mevrouw Valia viert vandaag d'r verjaardag, en ze wil een heel apart cadeau...

GERA: Wat dan?

CLAUDIA: Dat weet ik niet...!

MASHA: ...Ze had het over iets dat er wel zou moeten zijn, maar dat niet bestond...

FINA: Nou, laat dan maar zitten... *(Masha en Claudia gaan zitten, maar worden meteen - twee aan twee - door de andere vier weer opgetild)*

CLAUDIA: Je zei toch 'Ga maar zitten...'

FINA: Nee, ik zei 'Laat maar zitten'.

MASHA: Precies, en daarom ging ik zitten... *(Rosa, Gera, Fina en Erna zuchten diep)*

FINA: Masha, wat is dat nou met dat verjaardagscadeau van mevrouw Valia?

MASHA: Mevrouw Valia wil graag een lamp voor haar verjaardag die de hele tijd blijft branden, omdat ze dan geen kaarsen meer hoeft te gebruiken. Ze vindt het zonde van al die kaarsen, zegt ze, en ze zegt: dat moet toch anders kunnen...

CLAUDIA: ...En ze kan ook niet zo goed meer tegen de lucht van brandende kaarsen... Net als olielampen, ze vindt dat die stinken... Ze kan het niet meer hebben... Ze wordt er verkouden van, krijgt pijn in d'r keel. Ze is er al-lergisch voor. ...Enfin.... Waar zijn Leonardo en Watto?

ROSA: Geen idee...

MASHA: Ze moeten mevrouw Valia helpen...! Nou, ga ze dan zoeken!

(Rosa en Gera zetten de koperen ketels aan de kant, Fina en Erna doen dat met de wasmand en de emmers water, en ze gaan af; Masha en Claudia nemen plaats in twee van de hangmatten en dutten in, in de volgende tekst snurken ze een paar keer zeer luid; van de andere kant komt Watto op)

WATTO: *(zachtjes, fluisterend)* ...Hé, mooi... een ketel... Die wil ik even lenen om een proef te doen... *(hij gooit één emmer water leeg in de koperen ketel en zet deze op het vuur)* Als het water héél heet is, gaat het koken en dan moet al die hete stoom door dat ene gaatje... ...ik denk dat je dan een soort fluiten hoort, dus dan heb ik een ...fluitketel... Haha! ...Een fluitketel...Heb ik bedacht! Wat goed hè?... *(Masha en Claudia lijken wakker te worden van zijn gelach; hij wil het vuur aansteken maar wordt afgeleid door de snurkende Masha en Claudia, die nu echt wakker lijken te worden)* *(tegen publiek)* ...Niet zeggen dat ik hier ben, hoor! ...Ssst... Anders worden ze wakker... *(Masha en Claudia snurken zeer luid)* ...en dan hebben ze vast weer wat klusjes voor me, en daar heb ik geen zin in... ...Hebben jullie mijn vriend Leonardo soms gezien? Ik wil wat met hem bespreken over mijn uitvinding.. ...en ook over de knappe kleindochters van mevrouw Valia... mmm... bellissima...! ...Nee? *(Masha en Claudia lijken nu bijna wakker te worden; Watto ziet dat)* ...O jee, wat nou? Wegwezen... *(laat water op vuurkorf staan, maar heeft het vuur nog niet kunnen aansteken en gaat af)*

MASHA: *(wordt wakker)* Droomde ik, of hoorde ik een stem...? *(kijkt om zich heen)*

CLAUDIA: ...Hmm, nog geen Watto of Leonardo te zien... *(dut weer in, evenals Masha)*

LEONARDO: *(op, met vleugelconstructie aan beide armen, en vliegersbril op)* Hallo kinderen...! Kijk...! ...Het lukt... Het lukt... *(hij rent een paar stappen, springt op)* ...Het lukt... ..niet...! *(is zichtbaar teleurgesteld)*... Ooit zal ik erin slagen om te vliegen als een vogel...! *(teleurgesteld; ziet Masha en Claudia slapen)* ...O jee, Masha... en Claudia *(ze snurken zeer luid)* ...wat een herrie... ..ze lijken wel een motorboot, zeg, ...of een kettingzaag..., o nee, die moeten nog worden uitgevonden... Daar heb ik laatst van gedroomd.....Laat ik toch maar zachtjes doen... Als ze me zien, dan moet ik meteen weer aan het werk voor mevrouw Valia... *(tegen de zaal)* ...Hebben jullie mijn vriend Watto misschien gezien? Ik zou graag iets met hem bespreken over mijn uitvinding... ..en ook over die leuke, mooie kleindochters van mevrouw Valia... ..mmm... ..bellissima! ...Nee? *(Masha en Claudia lijken wakker te worden)* ...Nou, ik ben weg...! *(af)*

MASHA: *(ze worden wakker)* Ik hoorde toch duidelijk weer een stem, het was net alsof er een soort vogel langsvloog... Vreemd... *(roept)* Leonardo! Watto! Columbus! Hier komen!

CLAUDIA: ...Anders wordt mevrouw Valia kwaad... *(zachter)* ...op ons! *(ze stappen uit de hangmat naar voren op toneel, Claudia spreekt nu tegen de zaal)* ...Die oude hertogin van ons wordt sowieso gauw boos... *(intussen komt Valia samen met haar drie kleindochters van achter op en ze gaan achter Masha en Claudia staan)* ...O, ze kan soms zó zeuren...

(Masha doet Valia na)

MASHA: 'Ik ben binnenkort jarig en ik kan niet goed tegen de lucht van kaarsen en olielampen, en daarom wil ik ... *(Valia kucht, Mirella wil ingrijpen, maar haar grootmoeder gebaart van 'laat maar', Masha en Claudia horen iets, maar weten niet waar het vandaan komt)* ...voor mijn verjaardag een speciale lamp, een lamp die eeuwig blijft branden, dan heb ik geen kaarsen meer nodig...'*(Valia kucht harder, Masha en Claudia horen het wel, maar weten nog steeds niet waar het geluid vandaan komt)*

(Claudia doet Valia na)

CLAUDIA: ...En o, wat moeten we altijd veel doen... 'Masha, Claudia veeg het plein, Masha, Claudia, doe dit, Masha, Claudia, doe dat... Pfff... *(Valia kucht nu hard, Masha en Claudia draaien zich van schrik om en gillen het uit)* Waaaaahhhh! *(dan herstellen ze zich)* ..O, eh..., dag mevrouw Valia... Ik heb ze al geroepen hoor, maar ze zijn er nog niet... *(tegen de zaal)* Zeg mensen, we hebben ze al geroepen, toch?

VALIA: Ik weet niet wat je allemaal zei, want ik ben bijna blind..., ... o eh... half doof, en ik haal wel eens wat dingen door elkaar, maar ik hoorde wel dat je het over mij had...

MASHA: *(stamelend)* Ja, ja... ..mevrouw Valia, ...allemaal héle goede dingen...

MIRELLA: ...Je jukt, Masha!

ARINA: ...We hoorden je heus well...

BERNADETTE: ...Hoe durven jullie tegen m'n oma...!

VALIA: *(tegen kleindochters)* Laat maar zitten... *(Masha en Claudia willen gaan zitten, maar bedenken zich meteen en blijven staan)* *(tegen Masha en Claudia)* Zeg, zijn Leonato en Wardo er nu eindelijk al?

CLAUDIA: Huh...? O..., nou, we hebben Leonardo en Watto al geroepen en we hebben ook aan de koperpoetssters en de wassters gevraagd of ze ze hebben gezien...

BERNADETTE: Jullie hebben zeker liggen slapen?

CLAUDIA: *(aarzelend)* ...Jaja, ...ik heb héél even... mijn ogen dichtgedaan...

MASHA: ...Ik ook... Maar Leonardo en Watto willen niet komen, wat we ook proberen... en waar Columbus is, dat weet ik ook niet..., dat weet je nooit...

ARINA: ...Nou..., ik zal je een typisch Italiaans trucje leren..., ...moet je opletten... *(haalt adem)* ...even wachten nog... *(haalt nog eens adem en roept dan zeer luid)* ...Pizza!

LEONARDO en WATTO: *(meteen op)* Hier zijn we al!

LARA en MARA: *(links heimelijk op, verstoppen zich achter boom/plant; spreken terzijde, zachtjes)* Mmmm, pizza, lekker...!

VALIA: Zoals het oude Italiaanse spreekwoord zegt: 'Wie pizza wil, houdt zich niet lang stil.'

MASHA en CLAUDIA: Dat spreekwoord ken ik niet...

ARINA: Nú ken je het wel... Heb je tenminste íets geleerd in je leven!

(op dit moment komt Carlo rechts in beeld op, samen met zijn zes hulpkoks)

MASHA en CLAUDIA: *(duidelijk onder de indruk van de komst van Carlo; zuchtend)* ... O, dag Carlo...

CARLO: Moet er een pizza gebakken worden?

Lied 2 Carlo

(meiden sjanzen met Carlo, de meisjes met de hulpkoks - maar Mirella heeft intussen alle aanacht voor Carlo)

Allen REFREIN
Geef mij maar pasta, ja pasta, ja pasta
spaghetti, macaroni, lasagne
ik lust graag pizza, ja pizza, ja pizza,
napoletane, fromaggi, margherita
(Arina, Bernadette, Mirella) ...en als toetje tiramisu of gelati!

Meiden 1
Wij Italianen eten graag een beetje knoflook in de soep
een snuffje kerrie, peterselie, ja, de hele kruidentroep
als Carlo kookt, dan is het picobello
ooo, niemand die zo lekker kookt als Carlo

O, Carlo, o Carlo, maak voor ons weer eens wat klaar
O Carlo, o Carlo, wij houden van elkaar

Allen REFREIN

Meiden 2
Als Carlo in de keuken staat, dan ruikt het daar heel fijn
Wij vrouwen weten heus wel dat we dáár dan moeten zijn
zijn pizza's die zijn altijd picobello

ooo, niemand die zo lekker kookt als Carlo!

O, Carlo, o Carlo, maak voor ons weer eens wat klaar
O Carlo, o Carlo, je hébt het voor elkaar

Allen

REFREIN

Hulpkoks
(laten mislukte
pasta zien)

3
Wij leren van de baas hoe of je pasta maken moet
Zoals je ziet, wij kunnen dat nog steeds niet heel erg goed
maar van Carlo is de pasta picobello
ooo, niemand die zo lekker kookt als Carlo

Meiden

O, Carlo, o Carlo, maak voor ons weer eens wat klaar
O Carlo, o Carlo, wij horen bij elkaar

- muzikaal intermezzo -

Allen

REFREIN

4
Over smaak valt best te twisten, maar bij Carlo is het puik
van zijn gerechten krijgen wij altijd de vlinders in de buik,
want Carlo is ontzettend picobello
ooo, niemand die zo lekker kookt als Carlo

O, Carlo, o Carlo, maak voor ons weer eens wat klaar
O Carlo, o Carlo, wij houden van elkaar

Allen

REFREIN

(Arina, Bernadette, Mirella ...en als toetje tiramisu of gelati!)

(heel snel achter elkaar)

ANTONIO: ...Tomaten, kaas?...

BERNARDO: ... tomaten, kaas, champignons?...

CASIO: ...tomaten, kaas, ham?...

DARIO: ... tomaten, kaas, ham en olijven?...

ENRICO: ...tomaten, kaas en asperges?...

FLAVIO: ...of tomaten, kaas, asperges en olijven...?

(tijdens het volgende gesprekje houdt Carlo zich een beetje verscholen en wenken de kleindochters hem, die alledrie verlegen én duidelijk een beetje verliefd zijn op hem; Carlo is ook wat verlegen, je kunt zien dat hij gek is op Mirella. De twee blijven dichtbij elkaar, samen met Mirella's zussen, rechtsachter op toneel staan, en ze volgen een tijdje het nu volgende gesprek; de hulpkoks hebben duidelijk interesse voor de kleindochters en gaan daar ook bij staan; Valia staat met de rug naar de groep toe; Lara en Mara (nog steeds verscholen), en Masha en Claudia kijken vanaf de linkerzijde jaloers naar de kleindochters, Leonardo en Watto zijn zichtbaar jaloers op Carlo en de hulpkoks)

LEONARDO: Wij werden geroepen?

VALIA: Beste kunstenaars, luister... Vandaag ben ik jarig... Ik ben negentig geworden...

Maar pesten, o nee, wij houden van elkaar!

REFREIN: *(allen)*

Mamma mia, nee het is geen ruzie
Voor Italianen, voor ons is het niet raar
Mamma mia, nee het is geen ruzie
Wij Italianen, wij houden van elkaar!

2a. *(solo door bijvoorbeeld Mara)*

Wij gaan steeds in discussie, dat doen wij telkens weer
We zeggen Mamma mia!, en doen dat keer op keer
We jammeren en klagen, we zeuren hier en daar
Maar pesten, o nee, wij houden van elkaar!

2b. *(solo door Watto)*

Toch komt het wel eens voor, dan word ik flink gepest
Ze noemen me soms 'Watje' en klappen doen de rest,
Ik voel mij dan beroerd, en huil de hele dag
Maar ik pest soms zelf ook, terwijl ik weet dat het niet mag!

REFREIN

3a. *(sologroep, naar keuze)*

Wij pesten soms, 't is waar, dat geven we wel toe
ook worden wij van schelden vaak zelf een beetje moe
we beloven beterschap, en we doen wel steeds ons best
Want pesten, ja pesten, want pesten is een pest!

3b. *(allemaal)*

Wij pesten soms, 't is waar, dat geven we wel toe
ook worden wij van schelden vaak zelf een beetje moe
we beloven beterschap, en we doen wel steeds ons best
Want pesten, ja pesten, want pesten is een pest!

REFREIN (2x)

- - - - -

VALIA: Luister! Ik roep jullie hulp in. ...Ik ben op zoek naar... ..het eeuwige licht...

WATTO en LEONARDO: Het wát, mevrouw?

VALIA: Het eeuwige licht...Een lamp die altijd blijft branden... ..Ik vertrouw erop dat jullie er ergens eentje kunnen vinden... ..óf anders zelf verzinnen. Aanvaarden jullie deze opdracht?
...Zo niet, dan gaan jullie nú naar de gevangenis... op water en brood...

LEONARDO: Gevangenis? ...En geen pizza?

WATTO: Maar wij zijn Italianen... Wij houden zo van pizza, met een lekkere zachte bodem!

VALIA: Neenee! Ik ben óók Italiaan, en nu kunnen jullie gaan!

MASHA: Is... eh... is dat ook een spreekwoord, mevrouw?

VALIA: Ach... *(tegen Watto en Leonardo)* Voordat jullie gaan nadenken, nog dit: wie mij de altijd brandende lamp zal brengen, wordt rijkelijk beloond. Die zal mijn opvolger worden als heerser van Toscane! ...Masha, Claudia, zorg dat Carlo een lekkere soep voor ons allemaal kookt, speciaal voor mijn verjaardag, minestrone-speciaal graag...

MASHA en CLAUDIA: Ja, mevrouw... *(Valia af, naar binnen, Masha en Claudia volgen haar; Leonardo en Watto staan nog wat te mopperen)*

LEONARDO: Dat kan toch helemaal niet, een lamp die altijd brandt...

WATTO: Het is niet eerlijk: roepen ze ons voor pizza, krijgen we noppes, en als we niks kunnen verzinnen, krijgen we helemaal niks nooit niet meer wat te eten...

(Watto pakt de ketel, maar ze komen nog voor ze af gaan Rosa, Gera, Fina en Erna tegen, die net op komen en moe zijn van het rennen)

FINA: ...Daar zijn jullie eindelijk!

ERNA: Mevrouw Valia zoekt jullie al de hele tijd...!

LEONARDO: Maar Erna, we waren hier...

WATTO: ...en we hebben net al gesproken met de hertogin...

LEONARDO: We hebben een opdracht gekregen...

WATTO: Huiswerk!

ROSA: Hè gat, huiswerk... Saai!

FINA: Jazeker, vétsaai, Rosa...

WATTO: Wat? 'Vet-saai'...? Wat is dat?

FINA: O, dat zei ik zo maar, dat verzon ik zo maar... Dat zegt een normaal mens niet hoor... Misschien later ooit nog wel eens..

WATTO: Jullie zijn maar wát goed in het verzinnen van dingen... Willen jullie ons niet helpen...? We moeten een lamp zien uit te vinden die altijd kan branden...

GERA: Goed. Wij helpen jullie, Watto! *(alle zes af)*

LARA: *(Lara en Mara komen achter hun verstopplaats vandaan)*...Hallo kinderen... Wat heb ik gehoord...? De uitvinder van het eeuwige licht wordt de nieuwe baas van Toscane...? Hmm..., dát is te moeilijk voor ons... Wij zijn vroeger na drie maanden van school weggestuurd... allebei... ...omdat we steeds zaten te slapen tijdens de les... Wij hebben alleen leren stelen...! Hahaha!

MARA: ...Dus moeten wij het anders aanpakken... Eens kijken wat voor rottigheid we kunnen uithalen... Ik wil per se de nieuwe baas van Toscane worden...

LARA: *(boos)* Nee, ik!

MARA: *(boos)* Ik! Dat wil ik al heel lang... Ik word het!

LARA: Nee, ik!

LARA en MARA: *(niet boos meer, ze zuchten)* ...Goed..., samen...

MARA: Kom mee, we gaan iets bedenken... *(beiden af; Columbus met opgerolde landkaart; samen met Roberto en Marco op)*

MARCO en ROBERTO: *(klagend)* ...Honger..., we hebben zo'n honger...

COLUMBUS: Honger... Trék, zul je bedoelen...!

ROBERTO: *(klagend)* Ja, ik heb een reuzetrek in pizza... ...in zo'n echte, lekkere pizza met kaas en tomaten, champignons...

MARCO: ...asperges, olijven... hmmm... ...of anders spaghetti of macaroni..., of lekkere soep... minestrone soep ... Hmmm...

COLUMBUS: Stil toch, slapjanussen... We zijn nou toch weer thuis...! Dat eten is zó geregeld...! *(roept)* Hallo! *(geen antwoord)*

MARCO: D'r is niemand, Columbus...

ROBERTO: ...Aan wie moet je nou vertellen dat je die ontdekking...

COLUMBUS: Sst! ...Dat hoort mevrouw Valia als eerste te weten... Zij heeft onze reis betaald...

ROBERTO: O, vandaar dat we zo weinig te eten kregen...

MARCO: ...Ik had de hele reis honger.....en nou heb ik nog steeds honger...

ROBERTO: ...Ik geloof niet dat er iemand is...

MARCO: Ik zie sinjor Carlo nergens...

- - - - -

Lied 4 Pasta en vis

(door Marco, Roberto en Columbus)

REFREIN

Pasta, pasta en vis
is alles op zee wat er is
pasta, ja pasta en vis
is alles op zee wat er is

1. *(Roberto)*

We hebben honger op zee, en dat valt heus niet mee
Want elke dag spaghetti gaat vervelen
Geen verse groente, o nee, geen vitamine, o jee
En wat we hebben moeten we nog delen *(hij wijst op Columbus en Marco)*

D'r is wel brood op 't schip, en een klein stukkie kip
Maar na een week of wat is dat bedorven
Geen worstjes, geen chips en ook geen toetjes, verhip

Ja, van de honger zijn er veel gestorven

REFREIN

2. *(Columbus)*

De eerste dag lig je krom, want je maag keert zich om
Je hangt dan heel erg slap over de railing
Je droomt van biefstuk, heel dom, en je denkt: "ik kom om,
ik ga hier dood van honger en verveling"

Je wordt dus zeeziek, hebt pijn, nee je voelt je niet fijn
je ligt te zweten in je kouwe bedje
't is heel zwaar om kapitein op een zeilschip te zijn
het leven op de zee dat is geen pretje

REFREIN

3. *(Marco)*

Na een maandje of vier heb je nooit meer plezier
door scheurbuik in je lijf ben je verloren
met een aangetaste nier en een opgezette klier
en hoge koorts van tenen tot je oren

Soms is 't geluk op je hand, en ontdek je een land
met appels of bananen aan de bomen
je vult er je mand, zorgt voor genoeg proviand
om zonder veel problemen thuis te komen

SLOTREFREIN

Pasta, pasta en vis
is alles op zee wat er is
pasta, ja pasta en vis,
is alles op zee wat er is
pasta, pasta en vis,
is alles op zee wat er is
pasta, ja pasta en vis...
is alles op zee wat er is!

COLUMBUS: ...Zeurpieten...! Kom, we gaan iemand zoeken die voor ons wat te eten kan maken...

(Columbus, Marco en Roberto af)

TWEEDE BEDRIJF

(op toneel staat nog steeds de grote ketel op de vuurkorf, ook de emmers zijn er nog; achter de vuurplaats en de pan zit nu de 'geest in de pan' verscholen, die niet gezien kan worden door de zaal; Lara en Mara houden zich links weer verscholen, wel weer zichtbaar voor het publiek, en laten aan het publiek merken dat ze alles kunnen volgen)

(Carlo op, samen met zijn zes hulpkoks, Carlo met grote pan in de hand, de hulpkoks met de groenten en alle andere hierna genoemde ingrediënten, en één met een grote houten lepel;

de hulpkoks staan op een rijtje en geven alles aan elkaar door richting Carlo; telkens wanneer Carlo in het nu volgende iets opnoemt, herhaalt de hulpkok dat en geeft het door; één hulpkok helpt Carlo met het vasthouden van de pan, Carlo gooit de ingrediënten er steeds in)

CARLO: Zo..., minestrone-speciaal voor de hertogin... ..Mooi, dat water uit deze ketel kan ik prima gebruiken (*giet het water over in de pan*) Hmm..., eens even kijken, wat zal ik er deze keer indoen...?

ANTONIO: ...Uitjes...

BERNARDO: ...tomaatjes...

CASIO: ...een preitje...

DARIO: ...wortels...

ENRICO: ...beetje macaroni...

FLAVIO: ...klein beetje knoflook...

(Carlo gooit er drie teentjes knoflook in)

CARLO: ...aardappel... (*gooit er een ongeschilde aardappel in, schrikt daar zelf van en haalt hem er weer uit en gaat hem eerst schillen, haalt zakdoek uit zak, en veegt aardappel af met zijn zakdoek, en gooit hem er dan weer in*) ...en wat nu nog? (*denkt na, vraagt aan zijn helpers*) ...Jongens, minestrone-soep, wat moet daar nog bij? (*jongens halen schouders op, ze weten het niet*) ...Ik hou wel een beetje van experimenteren... ..Ja, ik doe er een paar... ..pinda's bij (*wordt doorgegeven*), en..., ach ja... 'ns kijken... ..een banaantje (*wordt doorgegeven; banaantje met schil en al gooit hij erin, wil hem terugpakken, maar doet dat toch maar niet*), ...en dan nog... (*kijkt om zich heen of niemand hem ziet*) ...een potje jam... (*potje jam wordt doorgegeven, en gooit het leeg in de pan*) ...Zo, nu flink roeren...! (*doet het vuur aan*)

(Rosa, Gera, Fina en Erna op)

ROSA, GERA, FINA EN ERNA: (*verliefd*) ...Bongiorno Carlo! (*neutraal*) ...Bongiorno Antonio, Bernardo, Casio, Dario, Enrico, Flavio...

HULPKOKS: (*tegelijk*) Bongiorno Rosa, Gera, Fina, Erna...

(Leonardo en Watto op)

LEONARDO en WATTO: Bongiorno, Carlo! ...Bongiorno, jongens...

HULPKOKS: (*tegelijk*) ...Bongiorno Leonardo, Watto...

CARLO: ...Ook bongiorno allemaal... (*Rosa, Gera, Fina en Erna komen in het nu volgende stukje twee aan twee links en rechts van hem te staan en proberen hem te versieren met hand op schouder e.d.; Rosa en Gera verdringen Fina en Erna, en daarna andersom, de hulpkoks staan er op een rijtje bij*)

ROSA: Zo..., dat ruikt goed, Carlo... maar wat is het?

HULPKOKS: Minestrone-soep!

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.